

P6_TA(2008)0055

Lisabonas līgums

Eiropas Parlamenta 2008. gada 20. februāra rezolūcija par Lisabonas līgumu (2007/2286(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2007. gada 13. decembrī parakstīto Lisabonas līgumu, ar ko groza Līgumu par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Vienoto aktu un Māstrihtas, Amsterdamas un Nicas līgumiem,
- ņemot vērā Eiropas Savienības 2007. gada 12. decembra Pamattiesību hartu ¹,
- ņemot vērā 2001. gada 15. decembrī pieņemto Lākenes deklarāciju par Eiropas Savienības nākotni,
- ņemot vērā Līgumu par Konstitūciju Eiropai, kas parakstīts Romā 2004. gada 29. oktobrī,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 7. jūnija rezolūciju par ceļvedi Eiropas Savienības konstitucionālajā procesā ², un 2007. gada 11. jūlija rezolūciju par Starpvaldību konferences sasaukšanu³,
- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
- ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu un Reģionālās attīstības komitejas, Ārlietu komitejas, Attīstības komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas, Budžeta komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas atzinumus (A6-0013/2008),

tā kā:

- A. pēdējo 50 gadu laikā Eiropas Savienības attīstībā ir paveikts ļoti daudz, kara izpostītajā kontinentā izveidojot miera un stabilitātes telpu, aizsargājot demokrātiju, brīvību un pilsoņu tiesības, pasaules lielākā vienotā tirgus izveides gaitā veicinot pārticību, solidaritāti un labklājību (ar kopējiem sociālo standartu noteikumiem, vides un patērētāju aizsardzību un godīgu konkurenci, kā arī ekonomikas un monetāro savienību), sekmējot dalībvalstu sadarbību kopēju pārrobežu problēmu risināšanā un nodrošinot lielāku Eiropas lomu pasaulē;
- B. ir atzīta nepieciešamība reformēt Eiropas Savienības iestādes, lai nostiprinātu paveikto, uzlabotu divdesmit septiņu un, iespējams, vēl vairāk dalībvalstu Eiropas Savienības spēju darboties efektīvi, lai varētu risināt jaunas problēmas un īstenot lielāku demokrātisko

---

¹ OV C 303, 14.12.2007., 1. lpp.

² *Pieņemtie teksti*, P6_TA(2007)0234.

³ *Pieņemtie teksti*, P6_TA(2007)0328.

pārskatatbildību;

- C. šī nepieciešamība bija par pamatu iepriekšējām reformām, kas kopš Māstrihtas līguma — kurš iezīmēja jaunu Eiropas integrācijas virzienu, izveidojot ekonomikas un monetāro savienību un iepriekšējo, lielā mērā uz ekonomisku sadarbību balstīto kopienu pārveidojot par politisku savienību — ir centušās pilnveidot Eiropas Savienības institucionālo struktūru, un Lākenes deklarācijai, kas ļāva reformu veikt savādāk, balstoties nevis tikai uz starpvaldību konferences metodi, bet arī, sasaucot konventu;
- D. Līgumu par Konstitūciju Eiropai izstrādāja Eiropas Konvents — divi pārstāvji no katras dalībvalsts parlamenta, sešpadsmit deputāti, divi Komisijas pārstāvji un katras dalībvalsts valdības pārstāvis —, publiskās apspriedēs panākot vienošanos par dokumenta projektu, kuru praktiski bez grozījumiem pieņēma 2004. gada Starpvaldību konferencē, savukārt Lisabonas līgumu, no kura izņēma vairākus Konstitūcijas aspektus, izstrādāja, izmantojot tradicionālākas starpvaldību darba metodes, tomēr pilnībā piedaloties trijiem Eiropas Parlamenta pārstāvjiem;
- E. iepriekšējos centienus reformēt Eiropas Savienību, Līgumus aizvietojo ar Konstitūciju, atbalstīja ievērojams vairākums Eiropas Parlamenta deputātu¹ (Eiropas Savienības pilsoņu ievēlēto pārstāvju) un ratificēja 2/3 dalībvalstu, tomēr divas dalībvalstis (Francija un Nīderlande) tos noraidīja, un tā kā pēc pārdomu laika kļuva skaidrs, ka šis dokuments nesaņems visu dalībvalstu atbalstu, tika nolemts, ka tā vietā veiks grozījumus iepriekšējos Līgumos;
- F. šādi mainot metodi un procesu, tomēr jaunajā dokumenta formā saglabājot daudzus praktiskus Eiropas Savienības institucionālā struktūras pielāgojumus, ko paredzēja Konstitūcija, tika pazeminātas prasības un atmesti vairāki Konstitūcijas aspekti, atlikti noteiktu jaunu mehānismu spēkā stāšanās datumi un Līgumos iekļauti noteikti pasākumi, kas attiecas uz dažādām dalībvalstīm;
- G. tomēr apstākļi, ka par šo Līgumu ir vienojušās visu Eiropas Savienības dalībvalstu valdības, liecina, ka visu dalībvalstu valdības uzskata šo kompromisa par veidu, kā tās turpmāk vēlas kopā strādāt, un katrai no šīm valdībām vajadzētu maksimāli īstenot politisko apņemšanos ratificēt šo dokumentu pirms 2009. gada 1. janvāra;
- H. nepieciešams, lai *visas dalībvalstis ratificē* Lisabonas līgumu līdz 2008. gada beigām, lai tādējādi 2009. gada vēlēšanās pilsoņi varētu izdarīt savu politisko izvēli, būdami pilnībā informēti par Eiropas Savienības jauno institucionālo struktūru;

Atzinīgi vērtējams solis attiecībā uz Eiropas Savienības nākotni

- 1. uzskata, ka kopumā Lisabonas līgums ievērojami uzlabo esošos Līgumus, kas palielinās Eiropas Savienības demokrātisko pārskatatbildību un uzlabos lemtspēju (stiprinot Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu lomu), paplašinās Eiropas Savienības pilsoņu tiesības attiecībā pret Eiropas Savienību un paaugstinās Eiropas Savienības iestāžu efektivitāti;

Lielāka demokrātiskā pārskatatbildība

---

¹ Ar 500 balsīm „par”, 137 „pret” un 40 „atturas” (Eiropas Parlamenta 2005. gada 12. janvāra rezolūcija par Līgumu par Konstitūciju Eiropai (*Corbett/Méndez de Vigo ziņojums*), OV C 247 E, 6.10.2005., 88. lpp.).

2. atzinīgi vērtē to, ka palielināsies demokrātiskā pārskatatbildība un lemtspēja, kas ļaus pilsoņiem vairāk ietekmēt Eiropas Savienības darbības, jo īpaši pateicoties šādiem uzlabojumiem:
- a) Eiropas Savienības tiesību aktu pieņemšanu pakļaus tāda līmeņa parlamentārai kontrolei, kādas nav nevienā citā pārvalstiskā vai starptautiskā institūcijā:
    - visi Eiropas Savienības tiesību akti ar dažiem izņēmumiem būs līdzvērtīgi jāapstiprina gan Padomei (dalībvalstu ministri, kuri ir pakļauti savas valsts parlamentam), gan Eiropas Parlamentam (tiešās vēlēšanās ievēlēti Eiropas Parlamenta deputāti);
    - dalībvalstu parlamenti īsteno iepriekšēju kontroli pār Eiropas Savienības tiesību aktiem, jo tie savlaicīgi saņems visus Eiropas Savienības tiesību aktu priekšlikumus, lai tos varētu apspriest ar savas valsts ministriem, pirms Padome pieņem savu nostāju; un dalībvalstu parlamenti būs tiesības pieprasīt no jauna pārskatīt priekšlikumu, ja tie uzskatīs, ka tajā nav ievērots subsidiaritātes princips;
  - b) Komisijas priekšsēdētāju ievēlēs Eiropas Parlaments pēc Eiropadomes priekšlikuma, ņemot vērā Eiropas Parlamenta vēlēšanu rezultātus;
  - c) Eiropas Savienības Augsto pārstāvi ārpolitikas un drošības politikas jomā iecels Eiropadome un Komisijas priekšsēdētājs, un viņam tāpat kā jebkuram citam Komisijas loceklim būs jāiziet apstiprināšanas procedūra Eiropas Parlamentā. Uz Augsto pārstāvi kā Komisijas priekšsēdētāja vietnieku gan amatā apstiprināšanas, gan amata pienākumu pildīšanas laikā attiecinās tos pašus noteikumus, kādus attiecina uz jebkuru citu komisāru;
  - d) izveidota jauna, vienkāršāka un demokrātiskāka budžeta procedūra ar vienu lasījumu; atcels dalījumu obligātajos un neobligātajos izdevumos, kas kopējā gada budžeta pieņemšanā nodrošinās pilnīgu Eiropas Parlamenta un Padomes vienlīdzību, turklāt noteikts, ka nepieciešama Eiropas Parlamenta piekrišana juridiski saistošajai daudzgadu finanšu shēmai;
  - e) pastiprinās demokrātisku kontroli attiecībā uz Komisijai deleģētajām likumdošanas pilnvarām, izmantojot jaunu pārraudzības sistēmu, saskaņā ar kuru Eiropas Parlaments vai Padome var atsaukt Komisijas lēmumus vai atcelt deleģētās pilnvaras;
  - f) lai apstiprinātu Eiropas Savienības parakstītus starptautiskos nolīgumus daudz dažādās jomās, būs jāsaņem Eiropas Parlamenta piekrišana, tostarp attiecībā uz nolīgumiem, kas skar jomas, kurām Eiropas Savienības iekšējā sfērā piemēro parasto likumdošanas procedūru;
  - g) Padomes sanāksmes būs atklātas, ja tā izskatīs un izvirzīs balsošanai Eiropas Savienības tiesību aktu priekšlikumus, tādējādi ļaujot pilsoņiem uzzināt, kā viņu valsts valdība balso Padomē;
  - h) aģentūras, jo īpaši Eiropas Policijas birojs (Eiropols) un *Eurojust*, būs pakļautas lielākai parlamentārai kontrolei;
  - i) Reģionu komitejai būs tiesības iesniegt prasību Eiropas Savienības Tiesā, tās locekļu

pilnvaru laiku pagarinās līdz pieciem gadiem un precīzāk noteiks tās attiecības ar Eiropas Parlamentu;

- j) Līgumu pārskatīšanas procedūra turpmāk būs atklātāka un demokrātiskāka, jo Eiropas Parlamentam arī būs pilnvaras iesniegt šajā nolūkā priekšlikumus, un jebkuru pārskatīšanas ierosinājumu pārbaudīs Konvents, kurā darbosies dalībvalstu parlamentu un Eiropas Parlamenta pārstāvji, ja vien Eiropas Parlaments nenolemj, ka tas nav vajadzīgs; tiks arī ieviesta jauna vienkāršota pārskatīšanas kārtība, lai vienbalsīgi un ar dalībvalstu parlamentu apstiprinājumu varētu grozīt noteiktus Līguma noteikumus;

Apliecina vērtības, stiprina pilsoņu tiesības, uzlabo pārredzamību

3. atzinīgi vērtē to, ka pēc šādu turpmāk minētu uzlabojumu īstenošanas palielināsies pilsoņu tiesības:
- a) ES Pamattiesību harta, kurā iekļauts pilnīgs visu pilsoņu, politisko, ekonomisko un sociālo tiesību uzskaitījums, kļūs juridiski saistoša; tā sniegs Eiropas Savienības pilsoņiem tiesisko noteiktību, nodrošinot, ka visiem Eiropas Savienības tiesību aktiem un visiem lēmumiem, kurus pieņem ES iestādes vai kuru pamatā ir ES tiesību akti, ir jāatbilst šiem standartiem, turklāt ievērojot subsidiaritātes principu;
  - b) Eiropas Savienībai ir jāiesniedz pieteikums par pievienošanu Eiropas Cilvēktiesību konvencijai, kas attiecinās uz to tādu pašu ārēju uzraudzību pār pilsoņu pamattiesību ievērošanu kā dalībvalstīm;
  - c) pamatojoties uz pilsoņu un pilsoniskās sabiedrības nozīmīgo ieguldījumu Līguma izstrādē, jauni noteikumi sekmēs to dalību Eiropas Savienības centienos; tie arī veicinās dialogu ar sociālajiem partneriem, Baznīcām, reliģiskajām kopienām un nekonfesionālajām organizācijām;
  - d) Eiropas pilsoņu iniciatīvas ieviešana ļaus pilsoņiem iesniegt priekšlikumus par jautājumiem, kuru sakarā viņi uzskata, ka Līgumu īstenošanai ir nepieciešams Eiropas Savienības leģislatīvais akts;
  - e) lielāka pilsoņu juridiskā aizsardzība — Tiesas kompetence tiek paplašināta, attiecinot to uz jautājumiem, kas ietilpst brīvības, drošības un tieslietu jomā, kā arī uz Eiropadomes, Eiropas Centrālās bankas un Eiropas Savienības struktūru pieņemtiem dokumentiem, turklāt tiks sekmēta fizisku un juridisku personu pieeja tiesvedībai;
4. atzinīgi vērtē to, ka Līgums skaidrāk un pārredzamāk nosaka visām dalībvalstīm kopīgās vērtības, uz kurām balstās Eiropas Savienība, kā arī Eiropas Savienības mērķus un principus, kas ir tās darbības pamatā un kas nosaka attiecības ar dalībvalstīm:
- a) skaidri definē Eiropas Savienības kompetences attiecībās ar dalībvalstīm saskaņā ar principu — ja Līgumos nav norādīts, ka konkrētais jautājums ir Eiropas Savienības kompetencē, tas paliek dalībvalstu kompetencē;
  - b) Līgumā vairāk ir pievērsta uzmanība politikas virzieniem, no kuriem pilsoņi gūst tiešu labumu: jauni vispārēji piemērojami noteikumi, kas atbalsta augsta nodarbinātības līmeņa veicināšanu, sekmē atbilstīgu sociālo aizsardzību, cīnās pret sociālo atstumtību, sekmē augstu izglītības, apmācības un veselības aizsardzības līmeni, novērš visus

diskriminācijas veidus un veicina dzimumu līdztiesību; jauni noteikumi veicina noturīgu attīstību un vides aizsardzību, tostarp centienus mazināt klimata pārmaiņas, kā arī aizsargā vispārējas nozīmes pakalpojumus; ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija no jauna apstiprināta kā Eiropas Savienības mērķis;

- c) beigsies neskaidrības jēdzienu „Eiropas Kopiena” un „Eiropas Savienība” lietošanā, jo Eiropas Savienība kļūs par vienīgo juridisko personu un struktūru;
- d) dalībvalstu solidaritātes klauzula pilsoņiem sniegs pārliecību, ka teroristu uzbrukuma, dabas vai cilvēku radītas katastrofas gadījumā dalībvalsts saņems atbalstu no visām Eiropas Savienības dalībvalstīm;
- e) tas apliecina Eiropas Savienības institucionālās organizācijas īpatnību, kad dalībvalstis Eiropas Savienībai uztic noteiktas kompetences, kuras to ieskatā varētu labāk īstenot ar kopīgu mehānismu, un vienlaikus, lai kļiedētu jebkādas šaubas, sniedz pietiekamas garantijas, ka Eiropas Savienība nekļūs par centralizētu, visas pilnvaras īstenojošu „pārvalsti”, piemēram:
  - pienākumu respektēt dalībvalstu nacionālo identitāti, kas raksturīga to politiskajām un konstitucionālajām pamatstruktūrām, tostarp reģionālajām un vietējām pašvaldībām, kā arī valstu galvenās funkcijas, tostarp nodrošināt valsts teritoriālo integritāti, uzturot likumību un kārtību un aizsargājot valsts drošību;
  - piešķirto pilnvaru (Eiropas Savienības kompetences ir tikai tās, kuras dalībvalstis ir tai nodevušas), subsidiaritātes un proporcionalitātes principus;
  - pašu dalībvalstu līdzdalību Eiropas Savienības lēmumu pieņemšanas sistēmā un vienošanos par izmaiņām tajā;
  - jebkuras dalībvalsts, kas to vēlas, tiesības izstāties no Eiropas Savienības;

Lielāka efektivitāte

5. atzinīgi vērtē to, ka jaunais Līgums stiprinās Eiropas Savienības iestāžu efektivitāti, jo īpaši tāpēc, ka:
- a) ievērojami palielināsies to politikas virzienu skaits, par kuriem dalībvalstis Padomē lems, balsojot ar kvalificētu balsu vairākumu, nevis ar vienbalsīgu balsojumu, ļaujot Eiropas Savienībai ar divdesmit septiņām dalībvalstīm vairāk jomās strādāt bez kavēšanās, ko izraisa veto tiesību izmantošana;
  - b) jauna „dubultā vairākuma” sistēma veicinās vienošanos par lēmumu pieņemšanu Padomē;
  - c) Eiropadome kļūs par pilntiesīgu Eiropas Savienības iestādi, un tās sešu mēnešu rotējošo prezidentūru aizstās ar tās locekļu vēlēta priekšsēdētāja amatu ar divarpus gadu pilnvaru termiņu, tādējādi ļaujot nodrošināt lielāku konsekvenci tās darba sagatavošanā un darbības nepārtrauktību;
  - d) Komisijas locekļu skaits no 2014. gada tiks samazināts līdz divām trešdaļām no dalībvalstu skaita, tādējādi palielinot Komisijas spēju rīkoties un skaidrāk norādīt, ka komisāri pārstāv Eiropas Savienību, nevis savu dalībvalsti, savukārt rotācijas sistēma

- joprojām nodrošinās līdzvērtīgas dalības iespējas visām dalībvalstīm;
- e) ievērojami palielināsies Eiropas Savienības atpazīstamība un spējas darboties pasaules mērogā:
- apvienos Eiropas Savienības Augstā pārstāvja un Eiropas Komisijas Ārlietu komisāra amatus, kas iepriekš ir pārklājušies un radījuši neskaidrības, izveidojot amatu „Komisijas priekšsēdētāja vietnieks/Augstais pārstāvis kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā”; šis Augstais pārstāvis vadīs Padomes ārlietu ministru sanāksmes un pārstāvēs Eiropas Savienību tajos jautājumos, kuros tai ir kopēja nostāja, tādējādi nodrošinot saskaņotu ES ārējo darbību veikšanu;
  - tiks izveidots vienots Ārējās darbības dienests, kuru veidos Komisijas un Padomes un dalībvalstu diplomātisko dienestu ierēdņi un kuru var izveidot tikai Padome ar Komisijas piekrišanu pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu; šo Ārējās darbības dienestu vadīs Komisijas priekšsēdētājs/Augstais pārstāvis, tam ir jābūt piesaistītam Komisijai un tas nodrošinās saskaņotāku Eiropas Savienības ārpolitikas izstrādi un īstenošanu;
  - tiks nodrošināta lielāka ES spēja veidot kopīgas struktūras drošības un aizsardzības politikas jomā, cita starpā iekļaujot klauzulu par savstarpēju atbalstu un palīdzību bruņota uzbrukuma gadījumā, vienlaikus nodrošinot vajadzīgo elastību, lai tiktu ņemtas vērā dalībvalstu atšķirīgās pieejas šādu jautājumu risināšanā;
- f) tiks precizētas atšķirības starp likumdošanas un izpildes instrumentiem, un jauna deleģēto tiesību aktu definīcija ļaus vienkāršot un racionalizēt Eiropas Savienības likumdošanu;
- g) pīlāru struktūra tiks atcelta, ļaujot labāk saskaņot darbības dažādās Eiropas Savienības jomās, izmantojot vienkāršotus mehānismus un instrumentus, tomēr ārlietu un drošības politikas jomā to specifikas dēļ nepieciešamas īpašas procedūras;
- h) darbībām brīvības, drošības un tieslietu jomā būs augstāki mērķi un efektīvākas procedūras; šajā jomā vairs neizmantos atsevišķus starpvaldību instrumentus un procedūras un uz to attiecinās Tiesas kompetenci, tādējādi ļaujot gūt faktiskus panākumus tieslietu, drošības un imigrācijas jomā;
- i) ir skaidrāk noteikti Eiropas Savienības mērķi un kompetences klimata pārmaiņu, bērnu tiesību, Eiropas Kaimiņattiecību politikas, humānās palīdzības, enerģētikas (tostarp Līgumā iekļaujot atsauci uz dalībvalstu solidaritāti šajā jomā), kosmosa izpētes, pētniecības, tūrisma, sporta, sabiedrības veselības un civilās aizsardzības jomā; kopējā tirdzniecības politika atzīta par Eiropas Savienības ekskluzīvo kompetenci;
- j) vairākās citās jomās varēs izmantot efektīvākas lēmumu pieņemšanas metodes, ja vien būs politiskā griba;
- k) paredzētas lielākas iespējas noteikt elastīgus noteikumus gadījumos, kad ne visas dalībvalstis vēlas vai spēj vienlaicīgi īstenot noteiktus politikas virzienus;

Problēmas

6. apzinās, ka daudzi nožēlo to, ka pēc referenduma Francijā un Nīderlandē, lai panāktu visu 27 dalībvalstu vienošanos, vajadzēja:
- atteikties no konstitucionālās pieejas un tās noteiktiem aspektiem, piemēram, idejas par Eiropas Savienību, kurās pamatā ir tās pilsoņu un dalībvalstu griba, jauna, vienota un strukturēta teksta, skaidrākas terminoloģijas likumdošanas instrumentu apzīmēšanai, Eiropas Savienības karoga un himnas iekļaušanas Līgumā, kā arī amata nosaukuma "Ārlietu ministrs" vietā izmantot amata nosaukumu "Augstais pārstāvis";
  - atlikt svarīgu jaunā Līguma elementu īstenošanu, piemēram, Padomes jaunās balsošanas sistēmas stāšanos spēkā (kopā ar īpašiem noteikumiem par balsošanas atlikšanu, kas pazīstami ar nosaukumu „Janinas kompromiss”), un parastajā likumdošanas procedūrā noteiktās kompetences jomās iekļaut ierobežojošus mehānismus, piemēram, „avārijas bremzes”;
  - Līgumā iekļaut pasākumus, kas ir īpaši paredzēti atsevišķu dalībvalstu interešu aizsardzībai, tostarp piekrišanas klauzulu („opt-in”) piemērošanas paplašināšanu, attiecinot uz divām dalībvalstīm sadarbību policijas un krimināltiesību jomā, protokolu, ar ko ierobežo hartas ietekmi uz divu dalībvalstu tiesību aktiem un papildu deputāta vietas piešķiršanu vienai dalībvalstij, atkāpjoties no regresīvās proporcionalitātes principa;
  - grozīt vairāku Līguma vai tam pievienoto protokolu vai deklarāciju punktu formulējumu, kas bija nepamatoti negatīvs, radot iespaidu par neuzticēšanos Eiropas Savienībai un tās iestādēm un tādējādi sniegtot sabiedrībai nepareizu priekšstatu;

Secinājumi

7. atbalsta Līgumu un uzsver, ka visām Eiropas Savienības dalībvalstīm jāpanāk tā ratifikācija pietiekami īsā laikā, lai tas varētu stāties spēkā 2009. gada 1. janvārī;
8. uzskata, ka Lisabonas līgums veidos stabilu pamatu, kas nodrošinās turpmāku Eiropas Savienības attīstību;
9. apzinās, ka reformu Līgums neizbēgami ir neskaidrāks un nepārskatāmāks par kodificētu Līgumu; tāpēc pauž cerību, ka nekavējoties tiks publicēti atbilstīgi Lisabonas līgumam pārskatīti konsolidētie Līgumi, kas pilsoņiem nodrošinās skaidrāku Eiropas Savienības pamattekstu;
10. atkārtoti prasa ES iestādēm un dalībvalstu iestādēm izmantot visus iespējamus līdzekļus, lai atbilstīgi godīgas sadarbības principiem skaidri un objektīvi informētu Eiropas Savienības pilsoņus par Līguma saturu;
11. uzdod atbildīgajai komitejai sagatavot nepieciešamos Reglamenta grozījumus un izvērtēt vajadzību pēc papildu īstenošanas pasākumiem;
- o
- o   o
12. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu dalībvalstu parlamentiem, Padomei, Komisijai un bijušajiem Konventa par

Eiropas nākotni locekļiem, un raudzīties, lai Parlamenta dienesti, tostarp informācijas biroji, sniedz plašu informāciju par Parlamenta nostāju šā Līguma jautājumā.